

Tilløb til rum

9. januar – 13. februar 2010

Tirsdag – lørdag 11-17

Tegninger af billedhuggerne Bianca Maria Barmen, Martin Erik Andersen, Anders Bonnesen, Thomas Bang, Ole Broager, Eva Steen Christensen, Lone Høyer Hansen, Hein Heinsen, Marianne Hesselbjerg, Veo Friis Jespersen, Esben Klemann, Christian Lemmerz, Øivind Nygård, Kirsten Ortwed, Bjørn Poulsen, Rene Schmidt og Kurt Tegtmeier.

Udstillingen er udtænkt af Bjørn Poulsen, som skriver:

”Ideen med udstillingen er at vise et ellers underbelyst område af kunsten i dag, de tegninger, collager og lignende som billedhuggere bruger som idéudkast, forberedelse, inspiration eller mere selvstændigt udtryk.

Billedhuggertegninger har historisk set en særlig status, både i forhold til skulpturen og i forhold til kunsten. Produktionen af skulpturer indebar tidligere en ofte omstændelig og tidskrævende håndværksmæssig proces og tillige var det meget kostbart, så det fordrede økonomiske mæcener, der ofte også dikterede indholdet.

Skulpturen var kort sagt på enhver måde tung at danse med, hvorfor tegningen for mange billedhuggere blev et fristed, hvor realiseringen af ideerne krævede et absolut minimum af økonomi og tid, og som også indholdsmæssigt var frisat, da de i modsætning til skulpturerne primært opererede i et frit rum.

Siden er meget unægtelig blevet forandret, men selvom skulpturen i dag ofte bliver skabt af anderledes hurtige materialer og processer, er den sjældent så let i det, at den bliver spontan. Tegningerne spiller stadigvæk en stor rolle som et felt, hvor ideerne hurtigere kan realiseres. Den traditionelle plastiske billedhuggertegning er i dag afløst af en lang række andre medier som collage og foto. Men computertegningen har på ny genintroduceret den tredimensionelle tegning, og igen er tegningen blevet til et værktøj, hvis primære funktion er at visualisere et arkitektonisk eller skulpturelt forhold. Indimellem optræder den også som mere selvstændigt udtryk.

Ideen med denne udstilling har været at sætte fokus på dette åbne felt, hvor billedhuggere arbejder på fladen, mens de tænker på rummet, eller måske er man helt og fuldt på fladen, skænker ikke rummet en tanke, men positionen på fladen er midlertidig, man samler kræfter, forbereder sig, tager tilløb til rummet.

Oprindeligt var udstillingen tænkt som en egentlig tegningsudstilling, men jeg har fundet det nødvendigt at udvide rammen til også at omfatte de ovennævnte tilgrænsende områder.

Egentlige fotografier ligger uden for denne udstillings ramme.

Det er mig her magtpåliggende at understrege, at disse afgrænsninger af kategorier på ingen måde er tænkt som skulle de udtrykke et hierarki mellem kunstarterne, hvor tegningen fik status som en særlig grundlæggende og autentisk kunstart på bekostning af mere flygtige foreteelser som f.eks. foto. Tegning er et kunstnerisk felt på linie med andre, med sine muligheder og begrænsninger.

Min personlige motivation til udstillingen er, at jeg altid har tegnet meget, både som oplæg til skulpturer og for tegningens egen skyld, men jeg har kun vist disse tegninger i begrænset omfang offentligt. Jeg har på fornemmelsen at mange kollegaer er i samme situation, så jeg tænkte det kunne være interessant at få tømt skufferne og på en uprætentiøs måde vise, hvad der gemmer sig.”